

บทอ่านที่ 1

ทบท 6:10-11ก,7:1,9-17,8:4-10

...เมื่อโทบิยาห์มาถึงเมืองเอกบาทานา เขาพูดว่า “พี่อาซาริยาห์ จงนำข้าพเจ้าไปหา รากูเอล ญาติของเราทันทีที่เกิด ราฟาเอลจึงนำเขาไปที่บ้านของรากูเอล...

เขาทั้งสองคนอาบน้ำและชำระตนตามประเพณีแล้วจึงนั่งโต๊ะเพื่อกินอาหาร โทบิยาห์บอกรากูเอลว่า “พี่อาซาริยาห์ จงขออน้องซาราห์จากรากูเอลให้เป็นภรรยาของข้าพเจ้าเถิด...” รากูเอลตอบว่า “ข้าพเจ้าจะทำ ข้าพเจ้ายกนางให้เป็นภรรยาของท่านตามข้อกำหนดในหนังสือของโมเสส และตามที่สวรรค์กำหนดจะให้นางแก่ท่าน จงรับน้องสาวของท่านเป็นภรรยาเถิด ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ท่านเป็นสามีของนาง และนางเป็นภรรยาของท่าน นางเป็นของท่านแล้วตั้งแต่นั้นนี้ตลอดไป ลูกเอ๋ย ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ทรงพิทักษ์รักษาลูกทั้งสองคนในคืนนี้ และประทานพระเมตตาและสันติแก่ลูกทั้งสองเถิด” รากูเอลเรียกนางซาราห์บุตรหญิง เมื่อนางเข้ามา เขาจับมือนางไว้ จูงนางไปมอบให้โทบิยาห์ พลาทพูดว่า “จงรับนางเป็นภรรยาของท่านตามธรรมเนียมปฏิบัติและตามข้อกำหนดที่เขียนไว้ในหนังสือของโมเสส...” แล้วเขาเรียกมารดาของนางซาราห์เข้ามา สั่งให้นำกระดาษมาแผ่นหนึ่ง และเขียนสัญญาการแต่งงาน...รากูเอลและนางเอเดนาออกจากห้องวิวาห์และปิดประตู โทบิยาห์ลุกขึ้นจากเตียง บอกนางซาราห์ว่า “น้องเอ๋ย จงลุกขึ้น เรามองอิฐฐานกวางนาวอนขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ประทานพระเมตตาและความรอดพ้นแก่เรา” นางก็ลุกขึ้น เขาทั้งสองเริ่มอิฐฐานกวางนาวอนขอให้พระองค์ประทานความรอดพ้นแก่ตน...

พทศสบท

6

มิถุนายน

น.นอร์เบิร์ต

พระสังฆราช

สดด 128:1-2,3,4-5

ทำวัตรสวดที่ 1

พระวรสาร

มก 12:28-34

เวลานั้น ธรรมาจารย์คนหนึ่งเข้ามาเฝ้าพระเยซูเจ้า ได้ฟังการโต้เถียงเรื่องนี้ และเห็นว่าพระองค์ทรงตอบได้ดี จึงทูลถามพระองค์ว่า “บทบัญญัติข้อใดเป็นเอกกว่าบทบัญญัติข้ออื่น ๆ” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “บทบัญญัติเอกก็คือ อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเราทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาและสุดกำลังของท่าน บทบัญญัติประการที่สองก็คือ ท่านจะต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง ไม่มีบทบัญญัติข้อใดยิ่งใหญ่กว่าบทบัญญัติสองประการนี้” ธรรมาจารย์คนนั้นทูลว่า “พระอาจารย์ ท่านตอบได้ดี จริงทีเดียวที่ท่านกล่าวว่า พระเจ้ามีแต่เพียงพระองค์เดียวและนอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นเลย การจะรักพระองค์สุดจิตใจ สุดความเข้าใจและสุดกำลัง และรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเองนี้มีคุณค่ามากกว่าเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสักการบูชาใด ๆ ทั้งสิ้น” พระเยซูเจ้าทรงเห็นว่าเขาพูดอย่างเฉลียวฉลาด จึงตรัสว่า “ท่านอยู่ไม่ไกลจากพระอาณาจักรของพระเจ้า” หลังจากนั้น ไม่มีผู้ใดกล้าทูลถามพระองค์อีกเลย

ข้อคิด

ความรู้ที่เกิดจากการได้ยินได้ฟัง หรือจดจำเขามากก็มีความสำคัญ แต่ยังไม่เกิดคุณค่าแก่ชีวิต ความรู้ที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติตามที่รู้เท่านั้น จึงจะมีความหมายต่อชีวิต ธรรมาจารย์ผู้นั้นเหลือแค่ลงมือปฏิบัติ ตาแห่งปัญญาของเขาก็จะเปิด และจะรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าที่กำลังตรัสกับเขา ยิ่งกว่านั้นจะสามารถเห็นพระเจ้าในเพื่อนมนุษย์ด้วย